

Антоненко І.П., магістрант гр. БУД-16 - 2мз,
Арутюнян І.А., проф., д.т.н. – науковий керівник

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА ЗАРУБІЖНОГО БУДІВЕЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА

Запорізька державна інженерна академія, кафедра ПЦБ

У статті висвітлені загальні проблеми та проведений критичний аналіз сучасного стану організації будівництва. Обґрунтовані основні напрямки вдосконалення будівельної галузі. Зазначені необхідні ресурси та умови для реалізації вибраної стратегії реформування організації будівництва в Україні.

На протязі довгого часу у будівельному комплексі основною вимогою було забезпечення високого рівня використання наявних потужностей та персоналу будівельних організацій. На сьогоднішній день якісна різниця в новому підході до вирішення задач організації будівництва віддзеркалюється в необхідності створення гнучкої орієнтації всієї системи організації будівельного виробництва та виконанням робіт по конкретним об'єктам і для конкретних замовників.

Початок ХХІ століття характеризується рядом принципових змін у галузі будівництва:

- відмовою від масового типового будівництва та необхідністю повного врахування особливостей спорудження кожного індивідуального об'єкта;
- докорінною зміною вимог до якості будівництва;
- значним скороченням об'ємів робіт та появою надлишкових потужностей.

Виходячи з цього, сформоване коло основних проблем сучасного етапу організації будівництва України:

1. Відсутність джерел фінансування будівництва (значне скорочення обсягів державних централізованих капітальних вкладень, зменшення інвестиційних можливостей домінуючої частини суб'єктів господарювання, зuboжіння значної кількості людей).
2. Високий ступінь зносу основних фондів, їх занедбаність через відсутність інвестиційного попиту.
3. Практична ліквідація великих будівельних підрозділів, здатних виконувати багатомільйонні проекти.
4. Недосконала система ціноутворення.
5. Недосконала виробничо-комплектуюча база будівельних ресурсів.
6. Відсутність надійної системи забезпечення матеріально-технічними ресурсами.
7. Бюрократичні перешкоди на шляху реалізації інвестиційних проектів.
8. Недосконала система механізмів інформаційного забезпечення.

Вирішення зазначених проблем полягає в створенні цілісного теоретико-методологічного комплексу спрямування процесів організації будівельного виробництва до стандартів розвинених країн через зміну змісту операційної діяльності провідного виконавця будівельних проектів на засадах будівельного інжинірингу та запровадження нових прогресивних методів організації будівництва у вигляді логістизації.

У розвинених країнах Європи, Азії, Америки, а також в Росії використовують інструментарій, оснований на принципах логістики, що дозволяє вирішити багато організаційно-економічних та виробничих задач будівництва.

Важливим аспектом трансформації ринку будівельних інвестицій та механізмів організації підрядного будівництва є поява на цьому ринку нових суб'єктів – організацій, що виконують специфічні функції, зокрема, оцінюють якість попередньої проектної діагностики, якість проектної документації, відповідність рішень задуму інвестора, і, найголовніше, беруть на себе функції генпідрядника, але в розширеному обсязі, – функції

управління ресурсами в межах проекту та прийняття відповідальності за дотриманням при виконанні підготовчих та будівельно-монтажних робіт запланованих організаційно-технологічних, вартісних, часових параметрів будівельних проектів та якості виконання будівельно-монтажних робіт.

Таким чином, у зв'язку з проведеним дослідженням, відчувається потреба у відповідному інструментарії розвитку процесів організації будівництва, що передбачає розробку не лише пропозицій щодо формування структур управління, але й створення комплексу організаційно-технологічних моделей, зміст яких був би підпорядкований змісту нових завдань будівельно-інжинірингових фірм з управління ресурсами в процесі підготовки та впровадження будівельних проектів.

Створено цілісний методологічний інструмент, який визначає на засадах логістики шляхи та механізми оновлення процесів організації будівництва, зміну змісту провідного виконавця, що реалізований в інноваційних моделях та методиках організаційно-технологічного моделювання.